

ни нации, устрояватъ имъ взаимни посещения и, най-главно, обръщатъ сериозно внимание върху изучаването на история и география. Съ тѣзи учебни предмети тѣ искатъ да заличатъ следитѣ на шовинизма и на враждитѣ, *безъ да се опитватъ и най-малко да задушатъ здравето национално чувство и съзнание* "... *И дветѣ, особено европейската федерация, иска да се изучатъ добре и основитѣ, върху които се изгражда Обществото на народитѣ и да съдействуватъ чрезъ училищата за създаване на все по-здрави и по-здрави такива основи*" (к.н.)¹⁾

Съ обясненията, които ни дава в. „Съзнание“ за целитѣ на тѣзи международни учителски федерации и за срѣдствата, чрезъ които тѣ ще се реализиратъ, нашата задача се много улеснява. Всѣки учителъ, който мисли съ собствената си пролетарска глава, а не съ тази на своитѣ господари, ще разбере, че тѣзи федерации наливатъ вода въ улея на воденицата на капитала и сж прѣко враждебни на мира, на истинското разбирателство между народитѣ и сж искусно дикъизирани агенти на надигашата се бързо нова империалистическа война, защото не можешъ да се боришъ противъ шовинизма и сжщевременно да не накрънишъ ни „най-малко здравето национално чувство и съзнание“. Тѣзи две положения се взаимно изключватъ: здравето национално чувство е родна майка на шовинизма и се именува „фашизмъ“. Нали това „здрaво национално чувство“ бѣ единствената причина да се разпадне Интернационала на учителитѣ отъ преди Империалистическата война, за да може всѣки националенъ учителски съюзъ да служи на националната буржуазия и да пѣе химни на „войната до победа“; нали въ името на „здрaво национално чувство“ сж въ недоразумение Югославянския и Б. У. Съюзъ, понеже и единиятъ, и другиятъ викатъ: „Македония е наша“, както французкиятъ и германскиятъ учителски съюзи викатъ: „Елзасъ и Лотарингия сж наши“; нали тъкмо въ името все на това „здрaво национално чувство“, редактора на в. „Съзнание“ бѣ освободенъ отъ редоветѣ на войската презъ време на последната война, и, заедно съ поповетѣ, благославяше започнатата „война за национално обединение на българското племе“ и искаше „война до победа“!

Независимо отъ това, Федерацията на учителскитѣ съюзи се поставя доброволно въ услуга на *Обществото на народитѣ* — най-върховната организация на международния капиталъ, гдето се коватъ кознитѣ и плановетѣ за потискане на пролетариата въ международенъ мащабъ и се каляватъ веригитѣ, чрезъ които сж увързани нѣколко десетки милиони народни малцинства — подложени на бѣсно денационализиране въ странитѣ на победителитѣ.

Желанието на ръководителитѣ на Международната Федерация, учителскитѣ съюзи да служатъ на капитализма, се проявява още и чрезъ интимното имъ сътрудничество съ „неутралния“ и „пацифистиченъ“ Интернационалъ, за да се фаворизира пацифистичното заблуждение, да се затъмни съзнанието на учителството, *чрезъ отдѣлянето на борбата противъ войната отъ борбата противъ капитализма*, който, докато сжществува, ще бжде изворъ на все по-страшни и по-страшни войни. Да се боришъ противъ войната, безъ да се боришъ противъ капиталистическо общество, преди всичко въ собствената си

¹⁾ Гл. стат. „Свѣтовното учителство“, в. „Съзнание“, бр. 4; 1928 г.